

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூற்றாண்டு விழா வெளியீடு

ஞானப்பிரகாசரும் தமிழாராய்ச்சியும்

ஆ. சிவநேசச்செல்வன்
நூலகம்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாண வளாகம்

INDRAPALA COLLECTION
OF THE
EVELYN RUTNAM INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

ஞானப்பிரகாசரும்
தமிழாராய்ச்சியும்

சு. இ. சிவசுந்தரம்
29/3/75

ஆ. சிவநேசச்செல்வன்

முதற் பதிப்பு: 1973 (திருமகள் அமுத்தகம், கண்ணகம்.)
இரண்டாவது பதிப்பு: 1975

நூலகம்
ஞானப்பிரகாசர் ஆச்சிரமம்
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

634

நல்லூர்
சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
100-வது ஆண்டு விழாச்
சிறப்பு வெளியீடு.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் 98 ஆவது ஆண்டு நினைவு கூர்தல் விழாவையொட்டி 1973ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் 30ஆம் திகதி திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் — யாழ். ஆயர் அதி வண. தீயாகுப் பிள்ளை ஆண்டகையின் தலைமையில் ஆற்றிய உரையினை, கலைக்கண் — [23-11-1973] இதழில் கட்டுரையாகவும், பின்னர் மறுபிரகரமாகவும் வெளியிட்டிருந்தேன். அக் கட்டுரையிலே நூற்றாண்டு விழா வின் முழுமையினை எதிர்நோக்கிச் சில குறிப்புகளும் கூறியிருந்தேன்.

இப்பொழுது, நூற்றாண்டு விழாவினை யொட்டி எனது சிறுபிரகரத்தினைச் சில திருத்தங்களுடன் வெளியிட முன்வந்த ஞானப்பிரகாசர் ஆச்சிரம நூலகச் சபையினருக்கு மனம் நிறைந்த நன்றி.

20-3-1975

ஆ. சி.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
யாழ்ப்பாண வளாகம்.

1870

Received of the Treasurer of the
County of ... the sum of ...
for ...

Witness my hand and seal this ...
day of ... 1870

By the Treasurer
...

ஞானப்பிரகாசமும் தமிழாராய்ச்சியும்

விளர்ந்து வரும் மேலைப்புல ஆய்வுக் கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் தமிழாராய்ச்சி முதிர்ச்சி பெற்றுவரும் கால கட்டத்திலே இந்நெறிக்கு ஆரம்ப கர்த்தாக்களாக விளங்கிய பலரையும் நினைவு கூர்தல் அவசியமாகும். பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொருவருடைய பணிகளிலும் முதிர்ச்சியையும் — ஆங்காங்கே கருத்துலக வேறுபாடுகள் மலிந்திருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். கருத்துலக வேறுபாடும் முதிராநோக்குகளும் — ஒரு புறம்போக — அவரவர் ஆற்றிய பாரிய பணிகள் தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியை நெறிப்படுத்த வல்லன என்பதை உணராமலிருக்க முடியாது. பல்கலைக் கழகங்களும், நெறிமுறையான ஆராய்ச்சிகளும் செவ்வனே வளருமுன்னர் இயங்கிய தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்களின் பணிகள் ஒருங்கிணைத்து நோக்கப்படவேண்டும். இவ்வாராய்ச்சியாளர் நிறுவன ரீதியாகவன்றித் தாமே நிறுவனங்களாகி ஓய்வும், ஈவும் ஏற்படுத்தோறும் தமிழாய்ந்து வந்துள்ளனர்.

சுழநாட்டிலே இந்த நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் தமது சமயப் பணிக்குப் புறம்பாக இடையருது தமிழாய்வு செய்து தமிழியற்றுறையில் நினைவுகூரவேண்டிய பெரும்களுக்க விளங்குபவர் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். பத்துறை ஆர்வம் கொண்ட சுவாமிகள் பன்மொழிப் புலவராகவும், மொழியாராய்ச்சி நிபு

ணராகவும், வரலாற்றற்றிராகவும், போற்றற்றிருிய பதிப்பாகிரியராகவும், பன்னூலாகிரியராகவும். புகழ்வாய்ந்த பத்திரிகை ஆகிரியராகவும், பேச்சாளராகவும் விளங்கினார். ஒவ்வொரு துறையிலும் துறைபோகியவராகவே தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் சுவாமிகளை மனங் கொள்கின்றது.

1875 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் 30 ஆம் நாள் மாண்பா யில் சைவ மரபிலே தோன்றிய சுவாமிகள் 1895 ஆம் ஆண்டில் கத்தோலிக்க குருத்துவ மாணவராகி 1901 இல் குருப்பட்டம் பெற்றார். அன்று முதல் ஓயாது இறுதி மூச்சுவரை சமய வளர்ச்சிக்கும், மொழிவளர்ச்சிக்கும் தொண்டு செய்தார். சமய வளர்ச்சியில் எவ்வளவு ஆத்மார்த்தமாக ஈடுபட்டாரோ அவ்வளவு உள்ளுணர்வுத் தூண்டலுடன் தமிழ்மொழி ஆய்விலும் ஈடுபட்டார். சமயப் பணியையும், மொழி வளர்ச்சியையும் தமது இரு கண்ணெனக் கொண்டு சைவப்பணியில் நல்லநகர் ஆறுமுகநாவலர் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் எத்துணை அத்தியந்த ஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றினாரோ, அதேவேகம் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் தமிழ்மொழியைப் பொறுத் தவரையிலும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரிடம் இருந்தது எனலாம்.

சுவாமிகளின் தமிழாராய்ச்சியை இருமுனைப்பட்ட நிலையில் ஆய்வது பொருத்தமானது ஒன்று தமிழர் நாகரிகத்தைப்பற்றியது. மற்றையது மொழித்தோற்றம் பற்றிய ஒப்பியலாய்வு. தமிழர் வரலாற்றிலும், யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்றிலும் மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்டு உழைத்தவர் சுவாமிகள், யாழ்ப்பாணத்து அரசியல், சமய சரிதைகளை இயன்ற வரையில் அறிவியல் சார்ந்த நெறியில் எழுதினார். தமிழரின் ஆதிசமயமும் சரித்திரமும், யாழ்ப்பாணச் சரித்திர ஆராய்ச்சி, போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலச் சரிதை ஆகிய தமிழ் நூல்களும், யாழ்ப்பாணத்து அரசர், பண்டைய இந்திய சரிதையும் ஆண்டு வர்சையும் ஆங்கில நூல்களும் சுவாமிகளை இனங் கண்டுகொள்ளப் போதுமானவையாகும். இதற்குப் புறம்பாக, சமய வரலாற்றையும் இலங்கைப் பின்னணியையும் இணைத்து எழுதிய நூல்களும் குறிப்பிடற்பாலன.

சுவாமிகளை அகில உலகும் அறியும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது அவருடைய ஒப்பியலாராய்ச்சியே எனலாம். அரிதின் முயன்று வெளியிட்ட சொற்பிறப்பு — ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி என்ற நூலின் முதற்பாகமும் அவர்கள் வெளிநாட்டு ஆராய்ச்சிச் சஞ்சிகைகளில் எழுதிய ஒப்பியற் கட்டுரைகளும் மொழி ஆராய்ச்சி உலகிலே சுவாமிகளுக்கு அழியாத இடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 19ஆம் நூற்றாண்டிலே மொழியாய்வில் ஈடுபட்ட ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் வழிநின்று சுவாமிகள் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார்கள். மாக்ஸ்முல்லர் முதலானோர் பன்டை மொழிகளைக் கற்று அவற்றைப் பாகுபடுத்தி வகுக்க முயன்றனர். இதன் பயனாகப் பின்னைய அறிஞர் உலக மொழிகளை நான்கு குடும்பங்களாக வகுத்தனர். திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் சிறப்பியல்புகளைக் கால்டுவெல் போன்றோர் வகுத்துக் கூறினர். மொழிக் குடும்ப வகுப்புக்களைப்பற்றி ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் ஆய்வு செய்ய முனைந்தனர். இம் முயற்சிகளின் வழி முதன்முனைப்பாகச் சுவாமிகளின் பணி சிறந்து விளங்குகின்றது. சீந்தமிழ், சத்தியநேசன், லோகோபகாரி, சத்தியவேத பாதுகாவலன் முதலிய பத்திரிகைகளிற் சுவாமிகள் எழுதிய கட்டுரைகள் யாவும் தொகுத்து வெளியிடப்படவேண்டும். அப்பொழுதே சுவாமிகளை முழுமையாக மதிப்பிட முடியும்.

தமிழையும், வடமொழியையும், ஆங்கிலத்தையும் ஆரம்பத்தில் ஆழ்ந்து கற்றிருந்த சுவாமிகள் — தாம் அரசாங்க சேவையில் இருந்த காலத்திலே அறிந்த சிங்கள மொழியின் பின்னணியில், பாளி மொழியையும், அதன் இனத் தொடர்பான திபேத்திய, பர்மிய — கூர்க்க மொழியையும் அறிந்து கொண்டார். தமது குருத்துவப் படிப்புப் பின்னணியில் இலத்தீன் மொழியையும் அதன் வழியாக ஐரோப்பிய மொழிகளையும் கற்றுக்கொண்டார். லத்தீன் — கிரேக்கம் முதலிய மொழிகள் வழியாகப் போர்த்துகேய, ஒல்லாந்த, ஜேர்மனிய மொழிகளையும் அதன் வழியாக அவ்வவ் வினத்தொடர்பு மொழிகளையும் அறிந்து கொண்டார், சுவாமிகளின் பன்மொழி அறியும்வேகம் அதிக

ரித்தது. பெருமை வாய்ந்த பிளிஷிய, பாபிலோனிய, சுமேரிய, அசிரிய, எகிப்திய பாஷைகளையும் அறிந்து!கொண்டார். சுவாமிகள் தமது இறுதிக் காலத்தில் ஏறக்குறைய எழுபது மொழிகளைப் பற்றி ஆழமாக அறிந்திருந்தார்.

பல்வேறு மொழிகளையும் அறிந்த சுவாமிகளின் ஒப்பிய லுணர்வு கடைசிக் காலத்தில் ஒரு வெறியாகவே அமைந்து விட்டது எனலாம்.

“சுவாமிகள் தமது கடைசிக் காலத்தில் மஞ்சட் பாஷை களை அறிவதில் கவனம் செலுத்தி வந்தார். சீன மங்கோலிய, பார்சிய பாஷைகளில் உள்ள அரிவரிப்புத்தகங்களை எடுப்பித்து எழுத்துக்களைப் பார்த்து எழுதி உச்சரித்து வாசித்து விளங்கி அறிந்துகொண்டிருந்தார். தமக்குத் தருணம் கிடைக்கும்போ தெல்லாம் பல பாஷைகளுக்கு முரிய புத்தகங்களை விரித்து வைத்து ஒவ்வொரு பாஷைக்குமுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அறிந்து ஒப்பிட்டுத் தொடர்பு காணுவார். அத்தொடர்பு களைத் தமது குறிப்புப் புத்தகத்தில் குறித்துக் கொள்ளுவார். கண்ட முடிவுகளை அறிவாளிகளுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சொல் லிக்காட்டி மகிழுவார்.”

[6-2-1948]

— சுவாமிகளின் இறுதிக்கால ஆர்வத்தைச் சத்தியவேத பாதுகாவலலில் வெளியான மேற்போந்த குறிப்புத் தெளி வாக்கக் காட்டுவதாகும்.

சுவாமிகளுடைய காலத்திலே மொழியாராய்ச்சிக்கு மிகுந்த மதிப்பு இருந்தது. அவருக்குத் தமிழ் இலக்கியத்திலும், பிற மொழி இலக்கியங்களிலும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு இருப்பினும் மொழியாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். சுவாமிகள் தமது ஆராய்ச்சி முக்கியத்துவத்தையும் பணி முதன்மையையும் பற்றிக் கொண் டிருந்த கருத்தைத் தாமே செங்கமிழ் 24ஆம் தொகுதி (பக். 193) யில் எழுதிய கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“மொழிநூல் வேறு; இலக்கண நூல் வேறு; முன்னையது தனிச் சொற்களின் இயல்பையும் அவை தம்முள் அடையும் மாற்றங்களையும் கூறும். பின்னையது சொற்கள் ஒன்றோடொன்று கூடும்போது முன்னிலை இறுதிகளிற் கொள்ளும் விகாரங்களை எடுத்தோதும். தமிழில் தொல்காப்பியம் முதலாகப் பல இலக்கண நூல்கள் எழுந்துள்ளன, மொழி நூல்களை சமீப காலத்தில் மட்டும் வெளிப்படத் தொடங்கியனவாம். மாகுறல்கார்திகேய முதலியார் இயற்றிய மொழிநூல் இந்த நிரையில் முதன் முதல் செய்த பிரயத்தனமாக மேலும் பல திருத்தங்களுக்கு இடனாகக் கிடக்கின்றது. எனது தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு என்ற நூலும் சொற் பிறப்பு ஆராய்ச்சி என்ற நூலும் யதார்த்தமான மொழிகளுக்கு அத்திவாரங்களை இட்டன எனச் சொல்லலாம்.”

சுவாமிகள் தமது சொற் பிறப்பு — ஒப்பியல் தமிழ் அகராதியை ஒவ்வொன்றும் 100 பக்கங்கள் அடங்கிய 20 பாகங்களாக வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தார். முதல் ஆறுபாகம் மட்டுமே சுவாமிகளால் வெளியிடப்பட்டது. இப்பணியினை வண. பிதா. தாவீது அடிகள் தொடர்ந்துள்ளார்கள்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் மொழியியற் கொள்கைகளிற் சிலவற்றை மேல்நாட்டுத் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளருட் சிலர் சுவாமிகள் காலத்திலேயே ஏற்க மறுத்தனர். சுவாமிகள் தமது கருத்திலே தாம்கொண்ட நம்பிக்கையை விளக்கும் பான்மையில் எழுதியுள்ள முகவுரையை ஈண்டு தருவது பொருத்தமானது.

“இன்று வரையும் யான் நாட்டும் கொள்கை அறிஞர்களால் பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப் படவில்லை என்பதை ஏனையோரினும் பார்க்கத் தெளிவாக யான் அறிந்துள்ளேன். திராவிடச் சொற்களின் பகுதிகள் சூற்றமற்ற அடிப்படையில் ஆராயப்பட்டால் அவ்வாராய்ச்சி இந்து ஐரோப்பிய மொழியியலை நன்கு விளக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை. ஆனதினால் இவ்விரு மொழிக்குடும்பங்களின் பகுதிகள் நடுவண்தோறும் ஒருமைப்பாடு அமைந்திருத்தலைக் கரட்டுதலின் யான் கற்றேனும்

தயங்களில்லை. பெரும்பாலும் இவ்விரு மொழிச் சொற்களின் ஒப்புமை காட்டுதலே எனது நோக்கமாயிற்று. ஆனால் சில சமயங்களில் கருக்கங் கருதியே ஒப்புமைக்குப் பதிலாக ஒப்புமைக் குறியைக் கொடாது சொற்களின் உற்பத்திக் குறிகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன், மன்னிக்கவும்? யான் காட்டும் ஒப்புக்கள் அன்றேல் உற்பத்திப் பகுதிகள் யாவும் அங்கீகரிக்கப்படும் என யான் எதிர்பார்க்கவில்லை. பிழைகள் எடுத்துக் காட்டப்படின் யான் அவற்றை ஏற்கத் தயங்கமாட்டேன்.”

[தரவிது அடிகளின் மொழி பெயர்ப்பு]

உண்மையை எதிர் நோக்கும் சுவாமிகளின் ஆராய்ச்சி மனோ நிலையைத் தெளிய வைக்க மேற்போந்த பகுதிகள் போதுமானவை* சுவாமிகளின் கருத்தை மறுத்துரைத்த ஜேர்மனியர் வில்ஹெல்ம் கைகர் சிங்களப் பேரகராதிப் பதிப்பாசிரியர் யூலியஸ் தோலனேரெல் ஆகியோருக்கு மறுப்புரைகள் பகர்ந்துள்ளார் சுவாமிகள் ஆராய்ச்சி ஆர்வத்துக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் மேலைப்புல அறிஞர்கள் பலர் அளித்து வந்ததையும் அறிகிறோம். கீல் சர்வகலாசாலையைச் சார்ந்த F. O. ஷ்நீடர், பேரளின் — திறெப்பரே சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த கலாநிதி H. பெயித்தான் அவ்வப்போது சுவாமிகளுக்கு உற்சாக முட்டி வந்துள்ளனர். சுவாமிகள் ஜேர்மனிக்கு விஜயம் செய்த காலத்தில் அந்நாட்டு மக்கள் அவரது அறிவுக்கு அளித்த மதிப்பு மனங்கொள்ளப்பட வேண்டியது. சிறந்த மேதையாகிய சுவாமிகளின் வருகையை நினைவூட்டுவதற்காக ஜேர்மனியில் சுவாமிகளின் படம் பொறிக்கப்பட்ட விசேட முத்திரை வெளியிடப்பட்டது.

சுவாமிகளைப் பன்முறை வெளிநாட்டுக் கழகங்கள் பல ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகளுக்கு அழைத்தும் தமது ஆதரவுக் பணியின் தேவை நோக்கி, வெளிநாடு செல்ல ஒருப்படவில்லை. வெளிநாடு சென்றிருப்பாராயின் சுவாமிகளின் விரிந்த அறிவு தூய்மையும் வாய்ப்பும் சர்வதேசப் புகழும் கிடைத்திருக்கும், இதுபற்றிச் சுவாமிகள் சொற்பிறப்பு — ஒப்பியல் தமிழகராதி முகவுரையிற் கூறுவது அவதானிக்கத் தக்கது.

“அன்பினால் தூண்டப்பட்டு இடையூறுகள், துன்பங்கள் நிறைந்த குருத்துவத் தொண்டன் கல்வி விருத்திக்காகவே அயராது உழைத்தேன்.”

எனக் கூறியுள்ள வாசகங்கள் மீண்டும் ஆறுமுகநாவலர் பணியுடன் ஒப்பிட வாய்ப்பளிக் கின்றன. ஆறுமுகநாவலரும் இது போலவே சமயத்தையும், கல்வியையும் இருகண்ணெனக் கொண்டு பணியாற்றினார். அதி வணக்கத்துக்குரிய எட்மன்ட் பீரீஸ் கூறியுள்ளது போல்,

“சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஒரு பாஷா நிபுணர், சரித்திர ஆசிரியர், இலக்கிய விற்பன்னர் என்பதெல்லாம் உண்மையிலும் உண்மை. ஆனால் இவையெல்லாம் இவருடைய சீவியத்தில் முக்கிய தொண்டல்ல. அர்ச். பிரான்சிஸ் சவேரியர் போலும் ஜோசொப்வாஸ் சுவாமியார் போலும் கொன்செல்லாஸ் சுவாமியார் போலும் ஆன்ம ஈடேற்றத் தொண்டாற்றும் ஒரு குருப்பிரசாதி” [சத்திய வேத பாதுகாவலன்] எனக் கூறலாம்.

தமிழியல் ஆராய்ச்சியிற் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கொண்ட ஈடுபாடு சுவாமி ஹெரஸ் அவர்களின் தொடர்பை ஏற்படுத்தியது. சுவாமி ஹெரஸ் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த போது ஞானப்பிரகாசரிடம் பல சந்தேகங்களைக் கேட்டறிந்தார், சுவாமிகளின் மொழியாராய்ச்சித் திறனையும், புலமையையும் பாராட்டியுள்ளார், சுவாமிகள் தமது நூல்களிலும், கட்டுரைகளிலும் தரய தமிழ்நடையையே கையாண்டுள்ளார். மதப்பிரசாரத்திற்காகத் தமிழைக் கற்க முயன்ற சுவாமிகள் தமிழின் தூய்மையைப் பேணுவதில் கொண்ட ஆர்வமும் பரந்த நோக்கும் தருக்க சாத்திர முகவுரையின் மூலம் தெரிகிறது.

“தனித்தமிழே அன்றி வடமொழிச் சொற் கலப்புள்ள தமிழ் தக்கதன்றென விலக்குகின்ற நவீன நூலாசிரியர் சில்லோரது அபிமதத்தை இந்நூலுள் மேற்கொண்டிலோம். ஆரியர் தமிழ்நாட்டினுள் நுழைந்த பின்னர் தமிழில் எழுந்தனவான சரித்திரங்கள் சிறுபான்மையினவாயினும் வட

மொழிக் கலப்பின்றி இயலமாட்டாதன ஆகின்றன. வட மொழியினை அடியோடு நீக்கிவிடுவோமாயின் தருக்கம் ஆகிய சில சாஸ்திரங்கள் இருந்த இடமே தெரியாமற் போய்விடும்”

சுவாமிகளது பன்மொழியறிவு பிறமொழிக் கலப்பின் இன்றியமையாமையை அழுத்தி யுரைத்துள்ளமையைக் காணலாம். சுவாமிகள் தம்காலத்திற் பெரு நெறிக்குட்பட்டிருந்த தனித் தமிழ் வாதிகளை ஆதரிக்காமையையும் காட்டுகின்றது, எனினும் சுவாமிகள் தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கும்போது அவற்றில் பிற மொழிச் சொற்கள் கலந்து எழுதும் இயல்பை வெறுத்துள்ளமையும் மனங் கொள்வது அவசியமாகும். சுவாமிகள், தமது கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும், தருக்க ஆற்றலையும் மொழித் தூய்மையையும் பேணியுள்ளமையும் அவதானிக்கலாம்.

சுவாமிகள் சிந்தனை தமிழர் நாகரிக ஆராய்ச்சியிற் பிற்காலத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தது.

“பண்டைத் தமிழர்களுடைய கொள்கைகளுக்கும் ஆரியரது கொள்கைகளுக்கும் வேறுபாடுகள் பல தொடக்கத்தில் இருந்தன, ஆரியர் இறந்தபின் அவர்கள் அப்பேறடைதலையே உயர்நிலையாகக் கொண்டிருந்தனர். பண்டைத் தமிழர் இறப்பின் பின்னர் பிறப்பு உண்டென்றும்; பிறப்பிறப்புக்களின் பின்னும் விடுதலை பெறுவதே உயர்நிலை என்றும் கருதி வந்தனர். அவர்க்கு அப்பேறடைய ஆரியர் வேள்வி செய்தனர். பண்டைத் தமிழர் பிற நிலையடையச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியவற்றைப் படிமுறையாக அனுட்டித்தனர், பிற்காலத்தில் வேறுபாடு நீங்கிப் பண்டைத் தமிழரது கொள்கைகள் வாழ்க்கை முறைகள் ஆரியரால் விரும்பி ஏற்கப்படலாயின”.

இவ்வாறே ஆரிய திராவிட இணைவுபற்றிய சிந்தனைகளைச் செந்தமிழில் 43, 45 ஆம் தொகுதிகளில் எழுதியுள்ளார்.

பல்துறையாற்றலும் ஓயாத தமிழ்ப்பணியும் செய்து கர்ம வீரராக விளங்கிய சுவாமிகள், முற்போக்கு உணர்வுகள்கொண்ட சிந்தனா வாதியாவார். இரு நூற்றாண்டுக்கும் உரிய தலையாய அறிஞரும் ஒருவராக விளங்கும் சுவாமிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் கல்விவல்ல உயர்ந்தோர் குழாமில் முழுமுனைப்புடன் செயலாற்றியவர், அன்னாருடைய நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி நடைபெறும் கருத்தரங்குகளும் மதிப்பீடுகளும் அவருடைய முழுமையான தமிழியற் பணியின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் நிதானமாக அறுவடை செய்யும் என்று நம்புகின்றேன்.

INDRAPALA COLLECTION
OF THE
EVELYN RUTNAM INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

அர்ச். பிலோமினா அச்சகம், யசுற்ப்பாணம்